

► **KATALÓGUS** (Computerworld Informatika Kft. – Surányi Endre Péter, Bp., Gerlőczy u. 11.), **ORVOSTUDOMÁNY** (Computerworld Informatika Kft. – Futász Dezső, Bp., Rákóczi út 16.), **NYUGAT MAGYARORSZÁG – WESTUNGARN** (Carmen Kereskedelmi Közvetítő és Szolgáltató Kiszöv. – Szűcs Gáborné, Győr, Bacsó B. u. 18.), **CASH FLOW** (Cash Flow Das Abenteuer Wirtschaft; Interpress Kiadó, Nyomda és Reklám V. – Bakonyi József, Bp., Bocskai u. 21.), **PROFIT** (Radius Hungaricus Rt. – Bakonyi József, Bp., Bocskai u. 21.), **DÉLI-PRESS** (Délipress Betéti Társaság – Horváth Gábor, Békéscsaba, Munkácsy u. 5.), **SZOCIÁLIS SZOLGÁLAT** (Munkásforum Akcióbizottsága – Solymár Tamás, Bp., Varsányi Irén u. 31.), **KISBÍRÓ** (Hold Szervező és Ker. Kft. – Lakatos István, Győr, Híd u. 4.), **MARKETING-MANAGEMENT-GAZDASÁG** (General-Trade Szolgáltató Kft. – dr. Raffai Zsuzsa, Bp., Csengery u. 53.), **MAGYAR GYÓGYTORNÁSZOK LAPJA** (M. Gyógytornászok Társasága – dr. Ménesi Lászlóné, Bp., Frankel Leó u. 62.), **KINCSESLÁDA** (Halló Lapkiadó Kft. – Németh Árpád, Győr, Bacsó B. u. 33.), **DÉL-KELET HIRDETÉSI ÚJSÁG** (Békés megyei Könyvtár – Kepenyés János, Békéscsaba, Derkovits sor 1.), **AA** (Alpok-Adria) **MAGAZIN** (Polipress Kiadó, Reklám és Szolg. Kft. – Békés Sándor, Salgótarján, Klapka tér 1.) **PERIODICA CHINOINA** (Delta Szaklapkiadó és Műszaki Szolg. Leányvállalat – Barát Tamás, Bp., Tó u. 1–5.), **A HÍD** (Delta Szaklapkiadó – Kiss Károly, Bp., Dugonics T. tér 15.), **INSTREND** (Országos Kutatási Nagyműszer Bizottság – Weiszbürg János, Bp., Szakasits Á. u. 59–61.), **OMIKK TECHNIKA** (Orsz. Műsz. Információs Közp. és Könyvtár – Szluka Emil, Bp., Múzeum u. 17.).

Egyéb kiadványok

SAJTÓSZAKSZERVEZET (Sajtószak-szervezet – dr. Lepies György, Bp., Kölcsey u. 2.), **MUNKAVÉDELEM, BIZTONSÁGTECHNIKA** (Orsz. Munkavéd. Tud. Kut. Intézet – Molnár Jenő, Bp., Ötvös J. u. 1–3.), **BIOTECHNOLÓGIA ÉS KÖRNYEZETVÉDELEM MA ÉS HOLNAP** (Infopress Kft. – Eröss Ferenc, Bp., Kossuth tér 11.), **ENTERFACE** („a” **STUDIÓ** – Sípós Attila, Bp., Hunyadi J. u. 1.), **AUTOTREND** (Vinton Kiszöv. – dr. Bayer József, Bp., Gellérthegy u. 28.), **ÖNADÓZÓ** (Print Technika Kft. – Várnai Károly, Kaposvár, 48-as ifjúság útja 44.), **ALAGI TŰKÖR** (Áll. Tangazdaság – Göndöcs Lajos, Dunakeszi, Verseny u. 8–10.), **KÓRHÁZI HÍRADÓ** (Somogy megyei Tanács Kórház-Rendelőintézet – dr. Kisgyura Attiláné, Kaposvár, Dimitrov u. 20–34.), **RÁKÓCZI HÍRADÓ** (Rákóczi MGTSZ – Rácz Lajos, Hódmezővásárhely, Csengettyű köz. 4.).

Sajtótörténeti kalandok a 80-as évek végéről

Túléli-e a negyedik számát az UNIÓ?

Megvettem az Unió című folyóirat negyedik számát. Nem könnyen. Az újságárus elgondolkodva nézett rám az újság címe hallatán, s megkért, várjak, míg gyérül a sor. Azután a pult alá bújt, átlapozott egy kupac kiadványt, mondogatva magában, „azt hiszem, ezek között van egy”. Volt. Hatvan forintért. Ezen az áron meghökkenem. De már itt és most bevallom, hogy másnap visszamentem a lehetetlen kéréssel: megvenném az összeset, ami megjelent eddig, ha megvan ott a kupacban. Nem volt. Az ismeretlen és drágasága ellenére igénytelen külsejű Unióban igen sok az érdekes olvasmány. Tartalmas és tisztességes hangvételű, nem személyeskedő újság, másként értelmezi a radikalizmust. Sok benne az eredeti vagy eredeti látószögből megírt téma. Folyóiratnak drága, könyvnek olcsó, nyugtatja meg magát az ember az ára felől, ha megvan rá a hatvan forintja.

S meg is találja ezt a szlogent egy gépelt papírlapon, amelyet szeptemberben adott ki az Unió-szerkesztőség szegényes szórólapként. A kétségbeesett szórólappal már a lap megmentéséért hívja harcra a reménybeli fegyvertársat, az olvasót. *Tamási Orosz János* főszerkesztővel és *Szász István* főmunkatárssal beszélgetünk gondjaikról.

– Milyen tőkével alapították a folyóiratot?

Tamási Orosz János: – Az Idegennyelvű Folyóirat Kiadó Leányvállalat adja ki az idén kéthavonta jelentkező Uniót, de a befektethető tőkéje a nyár végére elfogyott. Az első szám áprilisban jelent meg. Augusztusban kiderült, hogy mindössze kétezret adtak el belőle. A veszteség miatt az a kiadó álláspontja, ha nem bizonyítjuk az Unió életképességét a legközelebbi időn belül, nem vállalja tovább. Tényleg az olvasóktól függünk. Ha nincs tízezer megrendelő a következő számra, végünk van.

– Vagyis semmilyen kitartásuk nincs arra az időszakra, amíg a példányszám felfut, ha egyébként fel is futna?

Orosz: – Nincs. A hatvan forintos lapár pedig éppen az az összeg, amiből fedezni lehetne a költségeket s a kiadó nyereségét a befektetett tőke után, de csak ha el lehet adni belőle tízezeret.

Nincs hozzá Hatványunk

– Önök szerint mi az oka, hogy kevés fogy az Unióból?

Szász István: – Szerintem a legnagyobb baj a terjesztéssel és a reklám-

mal van. A hírlapárusok nem rakják ki a lapot, mindenütt ugyanazt tapasztaljuk, amit elmondott. Reklámmunk pedig alig volt. Most magunk kezdtünk rohángászni, a főszerkesztő százazretet küldött szét a szórólapból, hirdetéseket adtunk föl. Egyes kiadói embereknek arra van eszük, hogy az első szám remittendáját eladják valami tévesnek csomagolás céljára, minket meg sem kérdezve, de a hírverést nem szervezik meg...

Orosz: – Nincs értelme, hogy vádoljuk őket; a kiadónak alapvetően igaza van, ha nem vállalja a veszteséget. Csakis a gondolkodó magyar társadalomhoz tudunk fordulni. Multkor azzal vigasztalt valaki, hogy az irodalomtörténeti fontosságú Nyugat csak 700–1000 olvasót érdekelt annak idején. Én ezer példányban is megjelentetném az Uniót. De nincs hozzá Hatványunk. És személyesen nagyon csalódott lennék, ha kiderülne, hogy a mi témakörünk a mai magyar társadalomban valóban ilyen szűk kört érdekel. Háromféle sajtóstruktúrát ismerek ebben az országban. Volt egy, akármilyen, most ne elemezzük, harminc éven át. Aztán kialakult egy valóban független sajtó. És most itt van a pálfordult régi-új sajtó, amely saját,